

Jus Canonicum In V. Libros Decretalium Distributum

novâ Methodo explicatum, Omnibus Capitulis Titulorum (qui in Antiquis, & novis Libris Decretalium continentur) promiscuè & confusè positis, in ordinem doctrinæ digestis. Adjunctis Aliis Quæstionibus Connexis, Quæ Ad Plenam Cujusque Tituli, Aut Materiæ Cognitionem, Et Expositionem Pertinent. ...

Respondens Libro Quarto Decretalium : In Quo De Sponsalibus, Et Matrimoniis, & quae eis annexa sunt, agitur, eadémque plenè, & theoricè explanatur, & declarantur ...

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, 1678

Titulus. X. De Natis ex libero ventre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98293)

tum non redditur matrimoniū nullū. Item si servus contrahat matrimoniū cum ancilla, quā putabat esse liberam, valet matrimoniū, *n. 6.* Quæritur ulterius. Utrum error conditionis servilis dirimat matrimoniū jure naturali, an verò solum jure Ecclesiastico? Probabile est, quod error servitutis jure naturali, ac gentium reddat matrimoniū irritum, *n. 7.* Probabilius tamen est solo jure Ecclesiastico reddere irritum, *n. 8.* An matrimoniū inter infideles initum cum errore servitutis sit validum? *n. 9.* An si dominus proprium servum, vel ancillam tradat in matrimoniū personæ liberæ ignaræ servitutis, talis persona liberæ fiat? *n. 10.* Aff. 4. Si liber ignoranter matrimoniū contraxit cum ancilla, quam ignoravit esse ancillam, si postquam id scivit, nec verbo, nec facto in illam consensit, matrimoniū non valet, & cum alia contrahere poterit, *c. 4. & ult. h. t. n. 11. & 12.* Matrimonium ab initio nullum, ob errorem conditionis servilis, postquam constat de illius nullitate, ratificatur per supervenientem consensum verbis expressum, vel facto, id est, per copulam subsequentem, modò tractatus de matrimonio, vel sponsalia de futuro præcesserint, quod tamen non procedit post Concil. Trident. *n. 13.* Cui incumbat onus probandi ignorantiam servitutis? *cit. n. 13.*

§. II. An, & quando proles, quoad libertatem, & servitutem, sequatur conditionem, non matris, sed patris?

Valet consuetudo legitimè præscripta, ut proles sequatur, quoad libertatem, & servitutem, non matris, sed patris conditionem, ita ut si pater sit liber, vel servus, etiam filii sint liberi, vel servi, non attentâ conditione matris, *c. 3. h. t. n. 14. & 15.* Valet matrimoniū liberi initum cum ancilla, si ignorata fuit conditio servilis illius, post elapsam decennium, imò etiam post quinquennium, *cit. n. 15.* Favore libertatis in dubio judicandum est pro libertate, *cit. n. 15.*

SERIES CAPITVLORVM.

IN ANTIQVIS.	<i>c. 3. n. 14. & seq.</i>
<i>c. 1. n. 2. & seq.</i>	<i>c. 4. & ult. n. 11. & 2.</i>
<i>c. 2. n. 4. & aliquot seqq.</i>	<i>seqq.</i>

TITVLVS X.

DE NATIS EX LIBERO ventre.

Filij nati ex libera, vel liberta sunt liberi, & Ecclesia debet libertatem potius defendere, quàm impugnare, *c. un. h. t. n. 1.* Filij legitimè nati, quoad familiam, nobilitatem, & dignitatem, sequuntur conditionem patris, non matris: quoad statum verò libertatis, vel servitutis, sequuntur conditionem matris. Sufficit autem, si mater tempore conceptionis, vel nativitatis, vel medio tempore fuerit libera, ut proles libertate gaudeat, *n. 2.* Liberti, sive libertini, hoc est, filij libertæ, nempe progeniti ex ancilla, quæ ex servitute manumissa est, sunt liberi, etsi pater servus fuerit, nec possunt à domino in servitutem revocari, *cit. c. un. h. t. n. 3.*

IN ANTIQVIS.

c. un. n. 1. & 2. seqq.

TITVLVS XI.

DE COGNATIONE SPIRITUALI.

§. I. Quid sit cognatio spiritualis, unde dicatur, ter quas personas contrahatur?

ASSERTIO I. Cognatio spiritualis, quæ ex collatione, & susceptione Sacramentorum Baptismi, & Confirmationis, n. 1. spiritualis non habet ortum ex jure naturali, sed ex jure Divino positivo, sed ex solo jure, seu institutione Ecclesiæ. Ex alio, mentis non oritur cognatio spiritualis, sacramento Pœnitentiæ inter Confessarium Confessionis: est autem impedimentum cognationis perpetuum, *n. 2.* Aff. 1. Cognatio spiritualis impediens, ac dicimur manere in jure antiquo triplex erat, paternitas, consanguinitas, & fraternitas, *n. 3.*

§. II. Quenam circa cognationem spirituales ternitatis, sive compaternitatis, sive fraternitatis antiquo Decretalium statuta sunt, & inter quæ ea impediatur matrimoniū contrahendum, dirimat contrahendum?

Inprimis filii duorum compatrum, neutrum devotum est ad compaternitatem contrahunt matrimoniū, nisi consuetudo Ecclesiæ aliud observet, *c. 1. h. t. n. 4. & 5.* Si duo conjuges, vir, vel mulier, scienter, rante proprium filium de sacro fonte baptizati videantur separari debere: aliter ut statum reperitur, nempe ut si ex ignavia, ex malitia id fecerint, non sint ab invicem di, nec alter alteri debitū conjugii negat ad continentiam possint induci, *c. 2. & 3.* Si parentes carnales non debent proprios, nec in Baptismo, vel Confirmatione, contra necessitatem; tunc autem non contrahunt impedimentum cognationis spiritualis, si conjux extra necessitatem, baptizatus, non suscipiat à Baptismo, vel Confirmatione filium, vel solius alterius conjugii ab invicem separandi, si scierint, si hoc fecerint: si tamen scienter hoc fecerint, potest quidem unus conjux alteri debitum ipse tamen non potest exigere, *cit. n. 7.* Quod carnalis in necessitate proprium filium Baptismo, non oritur inter eos impedimentum cognationis spiritualis, si fuerint legitimi, aliud est in concubina, *n. 8.* Ad contrahendum cognationem spirituales requiritur scientia, & intentio illam contrahendi, *n. eod.* Tertio, filii compatrum, per quorum alterum, vel alterutrum, rantes ad compaternitatem pervenerunt, non potest conjungi non possunt, sed conjungi debent: secus est, si per neutrum illorum ternitas contracta fuit, tunc enim consuetudo, sive Metropolitana, vel aliarum vicinarum servari debet, *c. 3. h. t. n. 9.* Per consuetudinem non potest induci impedimentum dirimendum, nisi fuerit per S. Pontificem approbatum, *n. 10.* Consuetudo, quæ reddit fideles in contrahendum matrimoniū, sine consuetudine probatione S. Pontificis, non est rationalis.